

จุดเริ่มต้นชีวิตใหม่ของ “เกม”

เยาวชนบางคนก้าวพลาด และไม่มีโอกาสได้คืนสู่เส้นทางชีวิตที่นำไปสู่ความสำเร็จได้
แต่เยาวชนบางคนโชคดีกว่าที่มีผู้ใหญ่คอยประคับประคองและให้โอกาส
แม้จะเดินออกเส้นทางไปบ้างแต่ก็ยังสามารถเข้าสู่เส้นทางเดิมได้นายวีระพล หมื่นราม หรือ เกม อายุ 19 ปี
เยาวชนนอกระบบจากอบต.หนองอียอ อ.สนม จ.สุรินทร์ หนึ่งในตัวอย่างเด็กเกเร
ที่เข้าค่ายสร้างเครือข่ายและพัฒนาแกนนำเด็กและเยาวชนสู่ความเป็นนักถักทอชุมชนรุ่นเยาว์
ได้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงในตนเองที่กลายเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิตใหม่
ทิ้งความเกเรมุ่งสู่วิถีชีวิตเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และชุมชน

“เกม” สะท้อนว่าค่าย 15 วัน สร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับตนเองเป็นอย่างมาก ในอดีตตนเองเคยมีพฤติกรรมเสี่ยง สร้างความเดือดร้อนให้กับครอบครัวและชุมชน กลายเป็นที่ระอาของทุกคน ทั้งไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ไม่เรียนหนังสือ นอนอยู่บ้านเฉยๆ กินเหล้าเมาเละเทะไปวันๆ แถมยังขอเงินไปกินเหล้าอีก แม้พ่อแม่จะตักเตือนอย่างไรก็ไม่ฟัง ทะเลาะกับพ่อแม่ทุกวัน นั่นคือสิ่งที่ “เกม” สะท้อนตัวเองออกมา แต่เมื่อกลับจากค่าย เจ้าตัวได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่สร้างความประหลาดใจให้กับครอบครัวและชุมชนเป็นอย่างมาก

นายสุธรรม หมื่นราม พ่อของเกม มาร่วมเปิดใจและสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของลูกว่า ตนเองคาดหวังกับลูกไว้เยอะ เพราะสร้างงาน สร้างทุกอย่างไว้ก็เพื่อลูก วางรากฐานอาชีพไว้หลายอย่าง ทั้งนาข้าว ไร่อ้อย หวังให้เขาใช้เป็นอาชีพต่อไป “ตอนลูกออกจากโรงเรียนก็รู้สึกเสียใจมาก เพราะอยากให้เขาเรียนอย่างน้อยก็จบ ม.6 แต่เขาก็ออกกลางคัน ผมก็ไม่พอใจ อยากให้เขาเรียนเพื่ออนาคตเขา อยากให้เขามีความรู้ เมื่อก่อนตอนเขาออกจากโรงเรียนก็ไม่ค่อยเอางานเอาการ พ่อแม่ว่าอะไรก็ไม่ได้ ก็รู้สึกน้อยใจ แต่หลังกลับจากค่าย เขาก็เปลี่ยนไปเยอะ เช่น เรื่องของอารมณ์ เมื่อก่อนคุยกันก็ไม่ค่อยได้ แต่ตอนนี้เขากลับมาบอกเองว่าอยากทำงาน อยากรับผิดชอบงานแทนให้ ก็ทำได้อยู่ เขาเปลี่ยนไปเยอะ ผมคิดว่าในวันข้างหน้า ผมก็มั่นใจว่าถ้าเขาทำตัวดีแบบนี้เขาก็ทำได้ครับ หากเขาอยากทำอะไร ผมก็บอกเขาว่ามีพ่อแม่คอยประคองอยู่ข้างหลัง เขาอยากเป็นช่างตัดผม ผมก็สนับสนุนให้ทำครับ อยากให้ลูกทำได้ พ่อก็แก่แล้วก็หวังจะอาศัยลูกเหมือนกัน ผมก็ขอบคุณล่วงหน้าครับที่มี อบต.หนองอียอ เข้ามาช่วยเหลือ ผมก็ภูมิใจมากที่ชักชวนลูกผมมาทางนี้” นายสุธรรมเผยความรู้สึก

• • •

เสียงสะท้อนของครอบครัวทำให้เห็นชัดว่า “เกม” เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ส่วนเจ้าตัวนั้นก็คิดว่า“ผมคิดว่าผมได้ทำตัวดีขึ้น ผมมีความคิดมากขึ้นที่จะทำอะไรก็ทำเป็นชิ้น รู้สึกว่ารักพ่อ-แม่มากขึ้น สิ่งนี้ทำให้ผมน้ำตาไหลตั้งแต่กลับมา หลังกลับจากค่ายผมก็เห็นพ่อแม่มีความสุขไม่เหมือนแต่ก่อน ตอนนี้ผมคิดว่าพ่อแม่ภูมิใจในตัวผมแล้ว ผมคิดว่าเขาภูมิใจที่ลูกคิดได้ มีความรับผิดชอบมากขึ้น

เช่น ถ้าพ่อแม่จะไปทำงานตัดอ้อย แล้วพ่อแม่บอกว่าจะไปเอาควายลงน้ำ เมื่อเห็นพ่อแม่มา ผมรู้ว่าหน้าที่ผมต้องไปเอาควาย เอาวัวเข้าคอก ผมก็มารอมาทำให้พ่อแม่ ทั้งที่เมื่อก่อนไม่เคยทำอะไรเลย” เกมสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของตนเอง

> “
> **อยากเห็นพ่อแม่ภูมิใจในตัวผม**
> **อยากเห็นรอยยิ้มของพ่อแม่**
> ”

จากนั้นเจ้าตัวได้เล่าความฝันของตนเองอีก 5 ปี ให้ฟังว่าหลังจากนี้ตนเองอยากมีอาชีพที่มั่นคง สามารถเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ “สามารถทำให้ตัวเองใช้ชีวิตแบบมีความสุข อยากเห็นพ่อแม่ภูมิใจในตัวผม อยากเห็นรอยยิ้มของพ่อแม่ อยากมีร้านตัดผมเป็นของตัวเอง หรือ ร้านซ่อมรถ เป็นสิ่งที่ผมคิดว่าผมสามารถทำได้เพราะมีพื้นฐานอยู่ ทำแล้วผมก็มีความสุขด้วย” ตอนนี้ถึงแม้ยังไม่ได้มีร้านตัดผมเป็นของตนเอง แต่อบต.หนองอียอก็สนับสนุนให้ลองฝึกฝีมือตัดผมกับน้องๆ ซึ่งได้รับผลเป็นที่น่าพอใจ และเริ่มปลูกข้าวโพดร่วมกับเพื่อนๆ ที่ไปค่ายมาด้วยกัน หวังว่าเป็นการปูพื้นฐานการทำอาชีพอีกทางหนึ่ง

นอกจาก “เกม” จะกลับมาเปลี่ยนแปลงตนเองแล้ว ยังกลายเป็นเยาวชนจิตอาสาที่ไปช่วยดูแลน้องๆ ในชุมชนร่วมกับอบต.หนองอียอ และเป็นหนึ่งในทีมงานวิจัยของอบต.หนองอียอ อีกด้วย “เพราะผมเคยผ่านสิ่งไม่ดีมาก่อน ผมสามารถบอกน้องๆ ได้ว่าอะไรดี ไม่ดี จะชักชวนน้องๆ มาช่วยกันทำอาชีพ เช่น มาปลูกข้าวโพดด้วยกัน ผมคิดว่าผมสามารถดึงน้องๆ กลับมาได้” เกมให้คำมั่นสัญญา

ค่าย 15 วัน ใช้ชื่อว่าโครงการสร้างเครือข่ายและพัฒนาแกนนำเด็กและเยาวชนสู่ความเป็นนักถักทอชุมชนรุ่นเยาว์ที่มีกระบวนกรมือดี อ้อย - วราภรณ์ หลวงมณี ผู้อำนวยการสถาบันยุวโพธิชน มูลนิธิสัมมาชีพ เล่าถึงกรอบคิดในการจัดค่ายครั้งนี้ว่า ต้องการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนใน 4 พื้นที่ให้ลุกขึ้นมาเป็นกำลังสำคัญในการร่วมพัฒนาชุมชนของตนเอง “ค่ายนี้จึงต้องการสร้างแรงบันดาลใจให้เด็กก่อน เมื่อพวกเขามีแรงบันดาลใจแล้ว เมื่อพี่ๆ อบต.มาชวนให้เขาทำอะไรเขาก็อยากทำ เพราะเขามีแรงบันดาลใจที่อยากจะทำ อยากจะพัฒนาตนเองและชุมชน แต่ถ้าหากเขาไม่มีแรงบันดาลใจ พี่ๆ.มาชวนทำอะไรเขาก็ไม่อยากทำ เพราะเขาไม่เห็นประโยชน์ และต้องการให้เขาได้มีวิธีคิดและมีเครื่องมือที่สามารถนำกลับไปทำงานชุมชนร่วมกับผู้ใหญ่ได้ เป็นการเตรียมให้เขามีความพร้อมที่จะทำให้ผู้ใหญ่ยอมรับและเชื่อมั่นในตัวพวกเขาได้”

ดังนั้นเป้าหมายของค่ายจึงเน้นกระบวนการให้เกิดขึ้นทั้งภายใน(ใจ)และทักษะ เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง “เราคิดว่าจะทำให้พวกเขามองเห็นเรื่องของความจำเป็นของการที่จะอยู่ในสังคมนี้ให้ได้ และได้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมแบบไหนที่ทำแล้วตนเองมีความสุข ชื่นชม เห็นคุณค่าและเคารพในตนเอง แต่ทำได้ต้อง “ฝึกฝืน” ตนเองให้ได้เสียก่อนเพื่อให้เกิด ความ”เคยชิน” กับพฤติกรรมดีนำกลับไปทำซ้ำๆ จนกลายเป็นนิสัย พฤติกรรมดีของเด็กๆ แบบง่ายๆ เช่น การไหว้ พูดจาเพราะ ช่วยแม่ทำงานบ้าน รับผิดชอบตนเองได้ คือสิ่งที่ค่ายนี้จะบ่มเพาะให้ แต่เนื่องจากค่ายนี้มีระยะเวลา 15 วัน สิ่งที่ทำได้คือ ทำให้เด็ก เยาวชน ได้เรียนรู้ได้แค่ในระดับความคิด “ดี” และคิดว่าตนเองทำได้ ในช่วงที่ลงมือทำให้เกิดเป็นพฤติกรรมดีให้เกิดขึ้นได้อย่างถาวรนั้น จึงต้องกลับไปฝึกทำต่อที่บ้าน และโรงเรียน ถ้าหากเด็กคนไหนที่ออกจากค่ายแล้วไม่สามารถ “ฝึกฝืน” ตนเองได้ คนรอบข้างต้องช่วยเขา ทั้ง พ่อแม่ ครู เพื่อน หากเด็กทำไม่ได้เขาก็จะไหลไปตามกระแสสังคม เหมือนที่เราเห็นๆกันอยู่

• • •

“อ้อย” ได้ขยายความกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงเด็กและเยาวชนว่า เมื่อเด็กจำนวนมากมารวมตัวกัน กระบวนการแรกที่ทำคือเรื่องของทีม คือเรื่องความสัมพันธ์เพื่อให้เขาเกิดความยอมรับตนเอง ยอมรับเพื่อน “**การสอนเรื่องทีมเราใช้วิธีให้เขาผ่านประสบการณ์ และดึงเนื้อหา การเรียนรู้มาจากตัวเขาเองมาสรุปเป็นหลักการ เพื่อให้เขาเชื่อมั่นในตัวเอง ให้เขารู้ว่าเขาสามารถสร้างองค์ความรู้ของเขาเองได้** และกิจกรรมได้เน้นให้เขามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยเน้นแบบที่ลงลึก ไม่ใช่แค่คุยกันได้เล่นกันหรือเป็นเพื่อนธรรมดาแค่นั้น แต่ให้มารู้จักข้างใจ(ใจ)ของกันและกันด้วย สามารถเปิดเผยเรื่องราวลึกๆ ของกันได้ รับฟังความแตกต่างของตัวเองกับเพื่อนได้”

หลังจากสร้างความสัมพันธ์จนเกิดความไว้วางใจกันได้ระดับหนึ่ง จะเริ่มสอนเรื่องการรู้จักตนเอง เป้าหมายคือให้กล้าเปิดเผยตนเองมากขึ้น ใช้กิจกรรมผ่านประสบการณ์หลายกิจกรรมด้วยกัน เช่น ซาเทียร์เป็นหลักคิด เป็นศาสตร์ตะวันออก เป็นแนวคิด ความเชื่อเรื่องทฤษฎีภูเขาน้ำแข็ง ภายใต้ภูเขาน้ำแข็งมีความเชื่อ ความต้องการ คุณค่าภายในพลังชีวิตที่ซ่อนอยู่ใต้ภูเขาน้ำแข็งต้องใช้การตั้งคำถามให้ตัวเองกลับมาเห็นตัวเอง เป็นวิธีโคชแบบหนึ่ง การนำซาเทียร์มาอบรมเป็นการพัฒนาตัวตนภายใน **ทำให้รู้จักตนเอง เห็นตนเองและเป็นมิตรภาพภายในกับตัวเอง** เพื่อที่จะทำให้เขาสามารถที่จะสังเกต ได้พูดถึง และยอมรับตัวเองตามที่ตัวเองเป็น และได้เห็นทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน และรู้ว่าตัวเองจะแก้ไขอะไร ด้านหนึ่งเขาต้องยอมรับก่อนแล้วมาดูว่าจะแก้อย่างไร เช่น เรื่องนิสัย เป็นต้น และยังได้รู้จักว่าตัวเองถนัดอะไร เก่งอะไร เป็นการสร้างแรงบันดาลใจที่จะทำให้เกิดการค้นหาต่อ

ยกมือพูด เพราะการยกมือผ่านการตัดสินใจ เป็นการฝึกความเป็นผู้นำ **เด็กต้องมีโอกาสตัดสินใจด้วยตัวเองมากที่สุด** วันแรกๆ จะใช้การเวียนให้พูดทุกคน ในค่ายเด็กมีส่วนร่วมตัดสินใจทุกอย่างร่วมกัน การกำหนดตารางเรียน เวลาเรียน แต่เรามีกรอบให้ในเวลา 10 ชั่วโมงจะทำอะไรบ้าง

• • •

กิจกรรมฝึกพูด คือการพาออกไปพูดในที่สาธารณะ ไปพูดที่ตลาดมีคนเยอะ **เป้าหมายทำให้เขากล้าต่อสู้กับความกลัวที่อยู่ภายใน การพูดในที่สาธารณะทำให้เขาเห็นความกลัวของตัวเองและเขาก็มีวิธีการจัดการ เห็นว่าตัวเองจัดการกับความกลัวนั้นอย่างไร** พอเขาลงจากเวทีเขาก็มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าเขาทำได้ จากฟัง พูด คิด มาถึงกิจกรรมการเขียน จะมีให้เขียนบันทึกตอนก่อนนอน ใช้วิธีเขียนแบบจับเวลา 10 นาที เขียนโดยดูความคิดที่ขึ้นมาแล้วก็เขียนตามนั้น ไม่ต้องคิดว่าจะขึ้นต้นอย่างไร จะลงท้ายอย่างไร จะช่วยให้คนที่เขียนไม่เก่งกล้าที่จะเขียนมากขึ้น

> **“แรงบันดาลใจมีความสำคัญกับเด็ก การที่เขาถูกกำหนดหรือบังคับให้ทำ ทำได้แค่ชั่วครั้งชั่วคราว เพราะเป็นอำนาจจากภายนอก แต่แรงบันดาลใจเป็นอำนาจภายในที่ผลักดันให้เขาทำด้วยตัวเขาเอง แล้วมีพลัง มีความสุข ทำให้เห็นคุณค่าในตนเองและจะทำให้มองเห็นคุณค่าของคนอื่น เรื่องการรู้ว่าเราเก่งหรือถนัดอะไร เขาไม่ต้องไปแข่งขันกับใคร เป็นแรงบันดาลใจให้เขาทำสิ่งนั้นให้ดีที่สุด แต่ถ้าเขาค้นไม่พบ เขาก็จะมีความสุขต่อเมื่อเขาทำได้เหนือคนอื่น เมื่อเขาถูกเปรียบเทียบว่าเขาดีกว่า แต่ถ้าเขายังรู้สึกเสมอหรือต่ำกว่า เขาก็จะไม่มีความสุข การรู้จักตนเองในแง่ 2 ด้านนี้จึงสำคัญกับพวกเขามาก”**

พอได้ทำความรู้จักตนเองแล้ว ก็เริ่มใช้**เครื่องมือการเรียนรู้** เช่น **การฟังอย่างลึกซึ้ง** การฟังด้วยใจ ต้องทำเยอะมาก เราให้เด็กจับกลุ่มเล่าเรื่อง ผลัดกันเล่าและเพื่อนในกลุ่มสรุปทำให้เด็กนิ่งและฟังมากขึ้นการใช้**กิจกรรมสายธารชีวิต** ให้เขาทบทวนชีวิตตนเองผ่านการวาดรูปเป็นสายธาร ชีวิตก็เหมือนสายน้ำ มีโขดหินบ้าง มีคลื่นลมแรงบ้าง ใช้กิจกรรมนี้เพื่อให้เล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง ทบทวนตัวเองเสร็จ ก็ใช้งานศิลปะเข้ามาช่วยให้เขาได้แลกเปลี่ยนกับเพื่อน เขาจะเปิดใจเรื่องพ่อแม่ เรื่องครอบครัว

และมีเรื่องการคิดให้เป็นระบบ โดยใช้การตั้งคำถาม ซักถามและให้เขาพูดมีเหตุและผล แรกๆ เขาจะพูดเป็นคำๆ เราก็เริ่มซักถามพอทำบ่อยๆ เขาจะเริ่มเรียบเรียงคำพูดได้และเริ่มพูดเป็นระบบมากขึ้น และเครื่องมือที่ช่วยในการพูดคือการ

นอกจากนี้ยังมีการฝึกทักษะชีวิตให้เป็นกิจวัตร เป็นนิสัย ความเคยชิน จะมีให้เด็กในค่ายทำกิจกรรมตลอดระยะเวลา 15 วันเหมือนกัน ในช่วงเช้า 06.00 - 07.00 น. มีสวดมนต์ภาวนา , ทำความสะอาดสถานที่ **เป็นการให้เด็กได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและทัศนคติเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ** เช่น การตื่นนอน การใช้แรงงาน และยังมีกิจกรรมอื่นๆ อีก อาทิ กิจกรรมเรียนรู้เรื่องอาชีพการเกษตร เป็นการศึกษาดูงานการเลี้ยงสัตว์และการเกษตร โดยไปดูตัวอย่างเกษตรกร ได้แก่ นายสมใจ ชายจระเข้ เพื่อให้เกิดความรักในการเลี้ยงสัตว์ ตระหนักถึงคุณธรรมของคนทำการเกษตรที่มีความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ตลอดระยะเวลา 15 วัน อ้อยกล่าวว่าได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเด็กแต่ละคน เช่น มุมมองที่มีต่อพ่อแม่เปลี่ยนไป เขาเข้าใจพ่อแม่มากขึ้น และเมื่อมีเพื่อนยอมรับเขาพูดได้ เขาทำกิจกรรมได้ ได้ช่วยฟื้นฟูคุณค่าของเขาว่าเขาสามารถทำได้

สมเกียรติ สาระ หัวหน้าสำนักงานปลัด อบต.หนองอียอ ร่วมสะท้อนความเชื่อมั่นที่มีต่อค่าย 15 วัน เชื่อมั่นว่าค่ายนี้จะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเด็ก เยาวชนได้จริง เห็นได้จากในอดีตที่อบต.ได้ส่งเยาวชนเข้าค่ายและมีเด็กเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด เช่น บูม ลิน อ้อม ที่วันนี้กลายมาเป็นแกนนำเยาวชนเป็นกำลังสำคัญให้กับอบต. และคิดว่าที่ค่ายนี้สามารถเปลี่ยนแปลงเด็กได้ เพราะเป็นค่ายที่สร้างกระบวนการเรียนรู้จากการลงมือทำ ปล่อยให้เด็กได้แสดงบทบาทและถอดบทเรียนตัวเอง ไม่ได้มานั่งบรรยาย พอเด็กได้สัมผัสเอง ทำให้เด็กได้ตระหนักได้รู้ด้วยตัวเอง ทำให้เด็กได้รู้จักตนเอง มีความมั่นใจมากขึ้น “ค่ายนี้ได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็ก เมื่อเขากลับจากค่ายอบต.ก็สามารถต่อยอดพัฒนาตัวเขาได้ง่ายขึ้น เป้าหมายการส่งเยาวชนเข้าค่ายครั้งนี้ คืออบต.ต้องการพัฒนาศักยภาพเด็กนอกระบบให้เท่าๆ กับเด็กในระบบ เด็กนอกระบบที่ อบต.ส่งไปเข้าค่ายจำนวน 7 คน จากเด็กนอกระบบข้อมูล 41 คน พฤติกรรมเหมือนกัน คือติดเหล้า บุหรี่ ความสัมพันธ์กับครอบครัวก็ไม่ดี ซึ่งเด็กกลุ่มนี้ถือเป็นกลุ่มเด็กที่น่าร่องก่อน เราเลือกเด็กที่สมัครใจ หากได้ผลจะทำให้ครอบครัวเห็นประโยชน์และอยากให้ลูกๆ มาร่วมในปีถัดๆ ไป

เด็กที่เข้าค่ายมีความเปลี่ยนแปลงมากน้อยต่างกัน เช่น ปอนด์ ตอนนั้นไม่มีความโดดเด่นอะไร ไม่ค่อยกล้าพูด ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ครอบครัวมีปัญหา อยู่แบบไปวันๆ กับพ่อ มีเหล้าก็กิน เมาก็นอน ตอนนี้เขากล้าพูดและมีความคิดที่ชัดขึ้น แต่พูดได้ว่าทุกคนเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น สำหรับเกมก่อนหน้านี้เขามีพฤติกรรมเป็นคนอารมณ์ร้อน พูดไม่ได้ พ่อแม่ไม่กล้าหือ และเป็นเด็กหัวโจกในหมู่บ้าน เราจึงเข้าไปหาเขาไปชวนเขาให้เขาลองทดลองไปค่าย ให้พาเพื่อนๆ ไปด้วย แต่ก่อนไปเราก็ลองให้เขาทำงานกีฬาให้อบต.หนองอียอก่อน เขาก็เริ่มไว้เนื้อเชื่อใจเรา พอเราชวนเขาๆ ก็เลยไป แล้วเราก็คุยกับพ่อแม่เขาด้วยว่าอยากให้ลูกเขาไป ไปแล้วจะเป็นอย่างไร ก็ให้ความเชื่อมั่นเขา ผลเมื่อเขากลับมาจากค่ายก็เห็นว่าเปลี่ยนแปลงไป กับครอบครัวเขารู้ว่าพ่อแม่รักเขานะ เขาก็คุยกับพ่อเขามากขึ้น”

นี่เป็นครั้งแรกที่เราค้นพบวิธีการปรับเปลี่ยนเด็กนอกระบบให้มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น เมื่อเห็นแนวทางแล้วเราจะทำการขยายผลให้ครบทุกหมู่บ้าน ทุกคน หลังจากนี้อบต.ก็จะหนุนเรื่องต่างๆ ที่เด็กอยากทำ เช่น อยากทดลองทำเกษตร ปลูกข้าวโพด เราก็สนับสนุนพื้นที่ พันธุ์ข้าวโพด ปุ๋ย เราต่อยอดความรู้ให้เด็ก เด็กอยากฝึกอาชีพช่างยนต์ ช่างไฟ เราก็ประสานภาคีให้ เราส่งเสริมแต่เราไม่ได้ทำกิจกรรมแยกเด็กนอกระบบออกจากชุมชน เป็นกิจกรรมรวมของชุมชน ใครสนใจอยากฝึกอาชีพเข้ามาได้ เราอยากให้เด็กนอกระบบเขาได้คลุกคลีกับคนในชุมชน

อบต.พยายามสร้างสิ่งแวดล้อมใหม่ให้พวกเขาได้สัมผัส ได้ทำอะไรให้ต่อเนื่องเพื่อพฤติกรรมดีๆ จะได้ดำเนินต่อไป จนกลายเป็นนิสัย กิจกรรมที่อบต. ให้เข้าร่วม อาทิ โครงการวิจัย ให้มาเก็บข้อมูล ทำแผนที่เดินดิน ให้สอบถามคนในชุมชน เขาได้กลายมาเป็นฐานกำลังสำคัญในการทำงานให้กับเรา และเขายังช่วยดูแลเด็กในชุมชนอีกด้วย “ปลายเดือนเมษายนนี้เรากำลังจะทำค่ายผู้ปกครอง เพราะ**ถ้าเราพัฒนาเด็กเพียงลำพัง เขาก็กลับไปเจอสภาพแวดล้อมเดิมๆ พ่อแม่อาจจะเคยชินกับพฤติกรรมเดิมๆ เราจึงไปเสริมตรงนี้จัดค่ายให้พ่อแม่เข้ามาพูดคุย**”

> **“**
>
> **เขากลายเป็นเด็กที่มาช่วยเราในด้านอื่นๆด้วย ทำงานจิตอาสาต่างๆ แล้ว ชุมชนก็รู้สึกว่า เขาเห็นคุณค่าของเด็กมากขึ้น เขาหันมามองเด็กกลุ่มนี้มากขึ้น**
>
> **”**

ผลดีที่เกิดขึ้นในชุมชน ได้กลุ่มเด็กมาทำงานชุมชน ลดปัญหาครอบครัว เช่น เกมก็ลดการทะเลาะวิวาทกับพ่อแม่ ลดเด็กกลุ่มเสี่ยง

ค่ายสร้างเครือข่ายและพัฒนาแกนนำเด็กและเยาวชนสู่ความเป็นนักถักทอชุมชนรุ่นเยาว์ ภายใต้การดำเนินโครงการพัฒนาเยาวชนในชุมชนท้องถิ่น (4ภาค) ระยะที่ 3 สนับสนุนโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย สถาบันยุวโพธิชน มูลนิธิสัมมาชีพ สถาบันเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส) มูลนิธิชุมชนท้องถิ่นพัฒนา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่นและมูลนิธิสยามกัมมาจล ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) โดยมีเพื่อนๆ 4 พื้นที่ในจ.สุรินทร์ ได้แก่ อบต.หนองอียอ อ.สนม ,อบต.สลักได อ.เมือง, ทต.เมืองแก อ.ท่าตูม และ ทต.กันตวจระมวล อ.ปราสาท เข้าร่วม เมื่อวันที่ 15 – 29 ตุลาคม 2559 ที่ผ่านมา ณ ศูนย์การเรียนรู้ชาวดิน ต.หว้าทอง อ.ภูเวียง จ.ขอนแก่น **คือจุดเปลี่ยนชีวิตของเยาวชนหลายคนที่ได้รู้จักตนเอง รู้เป้าหมายชีวิต และกลับไปเปลี่ยนแปลงตนเอง ให้เป็นเยาวชนที่สร้างรอยยิ้มให้กับครอบครัวและเป็น “พลัง” สำคัญให้ชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งน้องเกม สามารถริเริ่มพัฒนาแสวงหาอาชีพที่เหมาะสมให้กับตนเองและเพื่อนในตำบลหนองอียอ**